

L'empresari futbolista Gerard Piqué defensa la independència

written by Llorenç Prats | 5 de novembre de 2021

L'empresa del futbolista Gerard Piqué organitza la Copa Davis i durant la presentació de l'esdeveniment a Madrid va elogiar les facilitats que la capital espanyola li brinda. El marc català, amb traves burocràtiques i més impostos, ha deixat Barcelona, segons aquestes manifestacions, en un mal lloc.

Altres empresaris han seguit, sense dir-ho públicament, un itinerari semblant, al cost de deixar de banda les bondats del mediterrani i de la iniciativa catalana. La capitalitat espanyola atrau per fer negocis de relacions públiques i projecció social.

Catalunya, de forma endèmica, i fins que no pugui recuperar l'espòli fiscal que pateix, ha d'augmentar la pressió fiscal per garantir els mínims dels mínims de l'estat del benestar. Però els empresaris no poden esperar i cerquen les oportunitats allà on són, encara que siguin lluny de Catalunya.

El desert espanyol, com es coneix en cercles econòmics, comença a les rodalies de Madrid. Catalunya, amb un esforç quasi impossible, en queda al marge, juntament amb el País Basc, encara que amb recursos diferents. L'articulació de l'estat espanyol, així, denuncien les entitats patronals, esdevé una pèrdua d'eficiència general, enmig d'un magma de lleis que no es poden complir i de previsions sense cap fonament.

"Madrid enterra Espanya", diu un empresari proper al futbolista, especialista en patrocini i publicitat. Però Catalunya, ni políticament, en queda al marge, quan quatre

anys després encara no han tornat les grans empreses que van desconfiar d'un projecte de futur amb la independència. I, com s'ha demostrat, potser no van errar: de fet els polítics catalans actuals encara no saben com fer-la ni quan començar-la.

A la pràctica Catalunya ja és fora de l'Estat espanyol, quan sengles governs admeten l'existència d'un conflicte que cada dia s'agreuja més i les solucions fàcils van cremant-se soles. Els poders econòmics se senten forts amb la distribució de favors que ofereix la maquinària liberal socialista espanyola, i que competeix amb la conservadora espanyola. Ambdues, satisfan així amb escriu la distribució de riquesa que exigeixen els grans inversors. Són les empreses de l'IBEX, principalment.

I és que no pot existir, com els debats del 1978 van recordar, solidaritat o generositat sense partir de la plurinacionalitat de l'estat, i el reforçament i legitimitat de les diferents nacions existents dins del mateix estat espanyol.

L'espoli espanyol de Catalunya, àmpliament estudiat i quantificat, entorn els 18.000 milions d'euros anuals, s'amplia quan Madrid actua deslleialment i en contra de la competència, i per més gravetat, es defensa com una causa necessària, com declaren públicament els seus mandataris autonòmics.

Una harmonització fiscal, per corregir els greuges territorials, seria, sense dubte, una harmonització autonòmica (una nova LOAPA, de trista memòria). I el resultat final, com s'accentua després de les declaracions de Gerard Piqué, seria un major centralisme espanyol i un espoli més augmentat.

I és que, com sovint ha exposat el Centre Català de Negocis, hi ha poques alternatives, o cap, a la independència de Catalunya, que permetin frenar el drenatge de recursos i iniciatives que l'actual sistema autonòmic provoca entre els

catalans.